

най много съ два удара, отсичатъ всичкитѣ глави на чудовището, което щѣло да изяде вече и царската дъщеря, защото до нея билъ дошелъ редъ...

Дали въ тия приказки нѣма и нѣщо истинско? Дали не е останалъ нѣкъде нѣкой змей, още не убитъ отъ приказния юнакъ? Такива легенди има най-много между хората, които живѣятъ край моретата. Намиратъ се дори люде, които твърдятъ, че наистина вилѣли нѣкакво приказно чудовище, или сж чули отъ свой близъкъ, който го е видѣлъ съ очитѣ си. Съ своето простодушие такива хора си мислятъ, че много отъ природнитѣ явления се извършватъ отъ подобни животни, които въ едни случаи помагатъ на човѣка, а въ други случаи му пакостятъ (обр. 3).

Обр. 3. Морски змей отъ 1754 г. Скица отъ Хансъ Егеле.

Изглежда, че въ случая има нѣкаква загатка, по която науката още не е казала своята последна дума. Морскиятъ змей, който сериознитѣ хора дълго време сж осмивали и отричали и сж го смѣтали като произведение на човѣшкото въображение и страхъ, е билъ